

- Живо бѣди магаре за зелена морава.
 — Рыбата йоште въ морето, а той приготвилъ соль да я соли.
 — Не стигнахъ рѣката, а си вдигнахъ полытѣ.
 — Йоште не възсѣдиахъ, замахалъ съ крака да прѣпушка.
 — Кучето отъ пѣтъ устарѣва.
 — На една кола грѣнци една сопа стига.
 — Дай ми жито, дай му и човалъ.
 — Вѣтъръ го носи на бѣла кобыла.
 — Вето кърпи, концы хѣби,
 старо либи, врѣме губи.
 — Щото е попово, то си е готово.
 — Научи са попъ на варенъ бобъ; боба са свирши и попа са отуче.
 — Отъ топоръ топорище.

3. Народни гатанки.

Гантанка ми са гаташе:

- Отъ самъ брѣгъ, отъ татѣкъ брѣгъ, посрѣдата бѣль сиѣгъ. — Що е?
 — Ты го біешъ, то сини, ты Ѣдешъ. — Що е?
 — Топъ варосанъ, бѣль бѣлосанъ, нѣма дунка, ни прозорецъ. — Що е?
 — Половина блюдо на стѣна виси. — Що е?
 — Сѣкый си има по два волца да го носятъ, до като сѫ слѣпы, драгы му сѫ и свидны; щомъ тѣ прогледатъ, и той гы натирия. — Що значи?
 — Двѣ голосококи цыганчета се около огньи-а скачѣхж. — Що е?
 — Перо пише попъ не е, рога има волъ не е, самарь носи конь не е. — Що е то?
 — По се поле се свѣщи горїютъ. — Що е?